

VRIJDAG, DEN

2den NOVEMBER.

Surinaamsche Courant.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 1 November 1838.

Namens den Gouverneur Generaal *interim* der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de Zetting van het Brood bepaald is, als volgt:

Dat een BROOD van acht Centen moet wegen 7 Oncen en 1 Lood, — en

Dat van vier Centen, 3 Oncen en 1 Lood.

Wordende alsoo alle Broodbakkers geleast, zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Buitenlandsche Berigten.

UITTREKSELS uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 18 Augustus 1838.

Engelsche Berigten.

LONDON, 20 Julij.

De krooningsplechtigheid van H. M. de koningin Victoria, heeft den 28sten Junij geheel overeenkomstig de daarentrent bekend gemaakte verordening plaats gehad, en is door goed weder begunstigd geworden. De Londensche bladen tot den 30sten zijn, gelijk te verwachten was, opgevuld met bijzonderheden omtrent die plechtigheid. Ondanks de ontzettende hitte, die op de voornaamste punten der hoofdstad was zamengevloerd om den trein, die naar de Westminster-Abdij toog, is de orde niet in het minst gestoord geworden. Tien ure begaf zich de Koningin volgens de bepaling van het programma van haar paleis, gezeten in eene koets met acht witte paarden bespannen; en op haren weg werd zij overal met levendig gejuich begroet en hij haren terugkeer uit de abdij, die ten vijf ure plaats had, ging de geestdrift van het volk, toen het den schepster in de hand der Koningin en de kroon op haar hoofd zag, alle denkbeeld te boven. De hotels der Engelsche grooten, die Hare Majesteit op haren weg moest passeren, waren allen op het prachtigst versierd. Hierin wordt het hotel van den baron Rothschild, op den hoek van Hydepark gezegd, bijzonder te hebben uitgemunt, alsmede het hotel van den hertog van Devonshire en dat van Marlborough, de verblijfplaats der Koningin-weduwe, welke laatste geheel het aanzien had van een groot laurierprieel; vele gewels en balcons dier hotels waren met harmonizien rood laken behangen. De gevolgde van de equipadien der gewone gezanten, die den trein in het oog was gehouden, was de volgende: de zaakgelastigde van Mexico, die van Portugal, die van Zweden, de gezant van Saksen, die van Hanover, die van Griekenland, van Sardinië, van Spanje, der Verenigde Staten, van de Nederlanden, van Brazilië, van Beijeren, van Denemarken, van België en van Pruisen. Daarna volgden de buitengewone ambassadeurs in deze volgorde: Achmed-pasha, de Maarschalk Soult, de Hertog van Nemours, de Graaf Löwenhielm, de Markies de Brignolles, de Graaf Alten, de Prins Putbus, de Markies Miraflores, de Baron van der Capellen, de Prins von Schwarzenberg, de Graaf Stroganoff, de Prins de Ligne, de Graaf Ludolf, en de gewone

ambassadeurs van Turkije, Rusland en Oostenrijk. De Londensche bladen verzekeren dat nog nooit bij een dergelijke gelegenheid als deze door de vreemde gezanten zulk een luister en pracht is ten toon gespreid. Vooral hebben zij een ongewone weelde vertoond in ruitjes. Aan dat van den Maarschalk Soult wordt eenstemmig de prijs van schoonheid en rijkdom toegekend. Ook de fraaiheid van het rijtuig en der paarden van onzen extra-ordinaire gezant, Baron van der Capellen, worden zeer geroemd. Het bekend schitterende gewaad van den Prins Esterhazy heeft ook niet gemist de algemeene aandacht zeer tot zich te trekken. De Hertog van Nemours heeft zich niet aan den trein aangesloten, maar is alleen naar de abdij gereden en heeft onder de vreemde gezanten plaats genomen. Ten 10 ure waren alle plaatsen in de abdij reeds bezet. Ten half 3 ure amateurs had de kroonopzetting plaats. In weêrwil van de langdurige plegtigheden bij de eigenlijke krooning, zalfing, eedsaflegging en huldiging in de kerk, liet Hare Majesteit geene de minste vermoedheid blijken, zelfs niet op den terugweg naar haar paleis en beantwoordde zij tot aan het einde toe de toejuichingen der volk. In de kerk zelf bevonden zich meer dan elf duizend personen, op welke de geestelijke litanies die opgezongen en door overschoon muziek begeleid werden een diepen indruk schenen te maken. Na den afloop der plechtigheid hebben er op verschillende punten der stad volksfeesten plaats gehad en 's avonds was de stad prachtig verlicht, waarbij de gas-illumination zich op een atleins voordeelige wijze onderscheidde. Op duizende plaatsen, aan de groote hotels en aan de geringere woningen, zag men den naam VICTORIA, door loof omkransd, schitteren. Denzelfden avond, zeer laat, nam het feest bij den Hertog van Wellington een aanvang. Twee duizend van de aanzienlijksten waren daarop tegenwoordig. De genoemde Hertog is bij zijne verschijning in de Westminster-Abdij met ongemeen veel geestdrift begroet geworden. Den morgen na den Krooningsdag heeft de Koningin audientie verleend aan haaren eerzaten Minister.

Zitting van het Hof van Assises.

Voor de Provincien Holland (Noorder-Kwartier) en Utrecht, van Dingsdag 31 Julij 1838.

Heden werd voor het Hof van Assises alhier de zaak behandeld van Arnoldus Jacobus Brederoo, winkelier binnen deze stad, en gewoond hebbende op de Egelantiersgracht. Omstreeks de helft der maand Maart jl had de afzender van politie Thomas den besch. meid een ander onbekend porton in de achterberg, waar hij den Heren Heren met de naam van Zeeuwse Rijkdaalder betiteld, welke de achterdocht van dezen politiedijder op, en gaf aanleiding, dat hij en zijn gezant Hellegas den besch. op 22 Maart op de Egelantiersgracht, den besch. zelfden achterdocht en alzo bevonden, dat hij in drie verschillende winkelsittingen, in elk een kleinigheid voor straf 40 centen kecht en telkens een groote Zeeuwse Rijkdaalder liet wisselen om het gekochte te betalen. Hij werd in hechtenis genomen en naar het commissariaat van politie van het 3de kanton gebracht. In zijnen zak vond men zes versch gesnoide Zeeuwse Rijkdaalder. Brederoo bekende dan ook, dat hij zich des be-

wust met het in omloop brengen van deze geldspecien had belast, en voor iederen Rijkdaalder, die hij uitgaf, 10 centen als belooning ontving van zekeren Leonardus Kouwenberg, die sedert de maand October 1837 ten zijnen huise inwoonde, en zich aan het snoeien van muntspecien schuldig maakte. Deze huisvisitatie, nog op denzelfden dag bewaard stellig, bevestigde hetgeen de besch. had verhaald. Op eene vliering, die veigensdeling van den besch. in gebruik was geweest van Leonardus Kouwenberg vond men allerlei gereedschap tot het snoeien van munt vereischt eenige silvertijdel, enz. Kouwenberg werd op het tijdstip der huisvisitatie niet in zijn woning gevonden. Volgens de acte van beschuldiging zende hij terwijl de politie in zijn woning was, in de nabijheid deraelve gekomen zijn en van de bureu vernomen hebben, dat men met een visitatie bezig was. Hij had zich toen verwijderd, en men had hem sedert niet kunnen opsporen. — Het bleek overigens ten processe, dat Brederoo reeds in den jare 1825 ter zake van diefstal in eene tapperij tot vijf jaren tuchthuisstraf en een quartierpans te prentstelling was veroordeeld.

De Heer Procureur crimineel requereerde, dat de beschuldigde zou worden schuldig verklaard aan de hem ten laste gelegde misdadige deelneming, aan het in omloop brengen van verminderde of geschoone muntspecien, edoch met verliggende omstandigheden, en dat hij dien ten gevolge (hoofdding der rediver) zou worden veroordeeld tot geenseling, brandmerk met den strop om den hals aan de galg vastgemaakt, en tot tuchthuisstraf voor zoo veel uren als het Hof zou vernemen te behooren.

De Heer Mr. C. A. Perk, Advokaat van den beschuldigde, gronde zijne verdediging uitsluitend op de bepaling van Art. 138 van het strafwetboek, en beweerde alzoo dat de besch. van alle straf moest vrijgesteld worden, omdat hij den hoofddader had opgegeven en aangewezen waar hij woonde; dat hij alles had gedaan wat mogelijk was, om den hoofddader te doen arresteren, en dat hij niet van het beneficie der wet kon verstoken worden, omdat de politie, in plaats van met hem te werk te gaan, ten einde Kouwenberg te vinden, bij ligen, klaren dag en met eenen grooten weening was gekomen, en daardoor de besch. de gelegenheid had verschaft om te ontvallen. De verdediger zette dit enkel uiteen, door 10. den geest van Art. 138, en dan wil des wetgevers te onttelen; En, door te onderzoeken wat hier geschied was en 30. door te beroogen, dat Art. 138, indien het in deze niet toepasselijk was, geheel illusoir zou zijn, en dat althans het doel der wetgevers zou worden gemist. — De verdediger vroeg overigens acte, dat hij den voorzitter verzocht om, aan de gewoosenen de vraag voor te stellen: Of deze besch. al het mogelijke had gedaan, wat hem was om Leonardus Kouwenberg in handen der justitie te leveren? Het Hof heeft den besch. schuldig verklaard aan de hem ten laste gelegde feiten, en aan herhaling van misdad, en de strengste toet den verdediger gestelde vraag onthoudend beantwoord. Het Hof heeft wijders verklaard dat er verliggende omstandigheden bestonden, en den besch. op grond van Art. 1, 2 en 3 der wet van 27 April 1836, Stultb. No. 28, veroordeeld tot geenseling en brandmerk, met den strop om den hals aan de galg vastgemaakt, en tot tienjarige tuchthuisstraf.

Mengelingen.

BEZOEK TE EGER.

Reeds heeft de als schrijver gunstig bekende redacteur van het fransche dagblad van Frankfurt, de heer Durand, die, gelijk men weet eens reis in Bohemen doet, verscheidene niet onbelangrijke artikelen over beijersche en oostenrijksche steden, die hij op zijne reis bezocht heeft, in zijn blad doen plaatsen. Daaronder bevindt zich het volgende over Eger, de stad waar de zoo verachtend beoordeelde, maar onbetwistbaar groote Wallenstein het leven liet:

„Naauwelijks kwam ik te Eger aan, of ik snelde naar het raadhuis. Wijs mij Wallenstein! riep ik, ik moet Wallenstein zien! Men opent mij een deur en ik sta voor een afbeeldsel. O, dacht ik, dat is hij; dat heuge voorhoofd, dat langwerpige aangezicht, dat stroef zadenkend oog, ja dat is wel de held, gelijk men hem zich voor moet stellen. Er ligt veel poëzij in dat oog, maar er straalt ook veel schranderheid in door. Als men Lord Byron's gelaat met de wezenstreken van Karel V. ineen smelt, zoo zou men daaruit het schoone en verheven beeld van Wallenstein kunnen vormen. Iets misaagde mij echter. De held is op de schilderij voorgesteld, den sabel trekkende, even als of hij iemand in stukken wil hakken. Die dwaas kunstenaar! De minste der soldaten van Wallenstein! Men zou wel vaker den sabel trekken en zijnen tegenstander door midden hakken. Het genie van Wallenstein bestond niet in zijnen arm, maar in zijn hoofd. Wallenstein, diepinnig en afgetrokken in zijne oerzuchtige bespiegelingen, zou eene voorstelling zijn die bewondering moest afwekken, maar Wallenstein, zijnen vijand met eenen sabelslag overwinnende, is niet de man, dien ik in de geschiedenis bewonder. Boven het portret hangt den grooten degen dien men voor den generaal uitdroeg, ten teken van zijne hooge militaire waardigheid en de hollebaard, met welke hij doorstoken werd. Dit ijsd alzo, dacht ik, dit ijsd dat ik hier aanraak, woelde in de borst van Wallenstein (Het ijsd en Slot hierna.)

Scherpschietdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 28sten October, het Schip de *Vrede*, Kap. D. J. Wiersma, van Rotterdam, hebbende 45 dagen reis. Passagier: de heer Henry Bodin.

Edictele Cijatie.

(38855) De Exploiteur van het Gerechtshof te SURINAME, dagvaard bij de, aangekomen en onbekende Creditoren van **OMMEREN** Weduwe J. C. MULLER, wegens het provenue van het op den 13den Julij 1838, bij executie verkochte Huis en Erf, gelegen aan de Waterkant, bekend onder Nieuwe Wijk La A. No. 101, Oude Wijk La A. No. 66, dezelfde E. F. VAN **OMMEREN** Weduwe J. C. MULLER, aangekomen hebbende.

Van **ALIDA ELISABETH**, **JOHAN BENJAMIN** en **THERESIA HENRIETTE JETS**, wegens het provenue van het op den 27sten Julij 1838, bij executie verkochte Huis en Erf, staande en gelegen aan de Hofstraat, bekend onder Nieuwe Wijk La D. No. 142, Oude Wijk La D. No. 737, dezelfde **ALIDA ELISABETH**, **JOHAN BENJAMIN** en **THERESIA HENRIETTE JETS**, aangekomen hebbende.

Van **JACOB BECK**, wegens het provenue van het op den 23sten Augustus 1838, bij executie verkochte Huis en Erf, staande en gelegen aan de Watermolenstraat, bekend onder Nieuwe Wijk La A. No. 216, dezelfde **JACOB BECK**, aangekomen hebbende.

Van **HENRIETTE ISABELLA NEGLE**, wegens het provenue van het op den 1sten September 1838, bij executie verkochte Huis en Erf, staande en gelegen aan de Weidestraat, bekend onder Nieuwe Wijk

La. D. No. 85; dezelfde **HENRIETTE ISABELLA NEGLE**, aangekomen hebbende.

Om te compareren of gemagtigden te zenden, ter *præ et concurrentie* Rolle van het Gerechtshof dezer Kolonie, welke gehouden zal worden, op Vrijdag den 30sten November 1838, des voormiddags ten acht ure, en aldaar te zien dienen, van relaas en bijlagen, voorts hunne sustenuen van *præ et concurrentie* op te geven, en met den Impetrant voort te procederen als naar regten.

En op dat niemand hiervan eenige ignorantie zouden kunnen of mogen pretendeeren heb ik deze gepubliceerd en geaffigeerd alhier aan Paramaribo den 30 October 1838.

R. GOLLENSTEDE,
Exploiteur.

Advertentien.

(38832) Op autorisatie van het Collegie van Commissarissen voor het Departement der Onbeheerde Boedels, dat de fungerende CURATOR, bij inschrijving verkoopen:

VIER Balen HERLE KOFFIJ,

van de Plantadje *Tyrol*; aankomende den Boedel M. E. ROTHE Weduwe JOHN EVANS.

Zullende de inschrijving-biljetten worden aangenomen tot Maandag den 5den dezer, des voormiddags 9 uren.

De Kooper zal voor elke ledige Bael 1,00 moeten betalen.

Paramaribo, den 1 November 1838.

De fungerende Secretaris,
F. C. COBLIJN.

(38833) Over veertien dagen, zal de fungerende CURATOR bij het Departement der Onbeheerde Boedels, dat den Venduromroep SALOMONS, doen verkoopen, de navolgende vaste EFFECTEN:

Het HUIS en ERF, La. D. No. 33, staande en gelegen op den hoek van de *Kruis- en Rust en Vredestraten*; aankomende den Boedel J. C. PUTSCHER.

Het HUIS en ERF, La. E. No. 191, op den hoek van de *Hooge- en Groote Dwarsstraat*; aankomende den Boedel CANDATIE van DAVID NICOLAAS GOEDE.

Het HUIS, verdoeld in de *KAARSERS*, met het ERF, La. G. No. 37a tot c, aan de *Doministraat*; aankomende den Boedel JOSEPH JAN van HEIJNINGEN.

Den GROND genaamd *BLIJENHOOP*, gelegen aan het pad van *Wanica*; aankomende den Boedel NANO van GODEFROY.

Het HUIS en ERF, La. E. No. 153, aan de *Groote Dwarsstraat*; aankomende den Boedel SANCOSIE van GERHOLDT.

Het ERF, La. E. No. 20, aan de *Wanicastraat* (2de Buitenvijk); aankomende den desolaten Boedel SULTANE van RIJMA.

Het ERF, met een daaropstaande *GEBOUW*, La. D. No. 150b, aan de *Rust- en Vredestraat*; aankomende den Boedel TROMPE van SLUIJTER.

Het ERF, La. B. No. 196, aan de *Melbatrumstraat*; aankomende den Boedel DAVID MARCUS SAMPSON.

Het ERF, La. A. No. 90, aan de *Martiusstraat* (Voorstad *Deelandia*); aankomende den Boedel COQUETTE van BEUBEKER.

Het ERF, La. A. No. 80, aan de *Crommelingsstraat* (1ste Buitenvijk); aankomende den Boedel DAVID MARCUS SAMPSON.

Het ERF, La. F. No. 123, aan de *Fredericksstraat*; aankomende den Boedel SANDER van JUDITH KOOPMAN.

Het ERF, La. F. No. 88, aan den grooten *Rijweg* van 's Lands Grond (2de Buitenvijk); aankomende den desolaten Boedel PHILIPPINA ALBRECHT, Wed. Jb. WIJBERGEN.

De HUIZEN, met het ERF, La. C. No. 196a tot c; aankomende den Boedel J. P. BERNER.

Paramaribo, den 31 October 1838.

M. N. ARLAUD,
2de Comissie.

(38859) De ondergeteekende, als Likwidator der geëxisteerd hebbende Firma van GEBROEDERS CORDUA, verzoekt ten laatste male de Debiteuren derzelve, om het verschuldigde te komen betalen, daar hij anders genoodzaakt zal zijn, de Rekening der nalatigen ter vervolging over te geven; en dat wel binnen veertien dagen.

Paramaribo, den 2 November 1838.

TH. CORDUA.

Dezelve heeft in Voorraad en met de laatste geëxisteerde Schepen ontvangen:

Een assortiment Hollandsche SPIEGELS naar de laatste smaak, blaauwe TAFELSERVIEZEN, voor 6 en 12 Personen, fijne Fransche THEE-SERVIEZEN, opregt Eau de Cologne, Seltzerwater in heele en halve kraken, Patent Olij, Broodsauker, Curagao'sch ZOUT en CIGAREN, Patent Worst, Hamburger Rookvleesch, Jongens Hoaden en Potten, alle soorten DRANKEN en PROVISIEN, enz.

VERSCHÉ AJUIN:

bij het E. — Te bekomen bij
(38860) J. C. W. BRUNINGS.

(38836) De ondergeteekende woonachtig in het Huis gelegen aan de *Watermolenstraat*, van den heer B. GUILMIN, heeft de Eer. aan het geëerde Publiek te berigten, dat bij hem te bekomen is:

Een Assortiment van de navolgende GOEDEREN, als: Beste Engelsche PARFUMERIEN; dito Stalen Pennen; dito zijden Kousen en Handschoenen; dito witte Katoenen dito; Schetsche Snuifdozen; versierde stalen Kammen; Bielefeld's Linnen; Fransch Bloemwerk, Fransche en Engelsche gedrukte Neteldoeken, Lyonsche Ktaagjes, Pelerines en Cachemires; gedrukt Katoen; MAGHONIJHOUTEN MEUBELN; fijne Fransche Vruchten op Brandewijn; Zwitsersche Absinthe; Oost-Indische Gember, enz.

Paramaribo, den 1 November 1838.

J. PICARD.

Schepen in lading.

Naar Amsterdam:

Het gekoepd Tweedeks Fregatschip de *Jonge Lodewijk Altona*, Kap. R. Tjebbes, — Adres bij C. J. Leijner, — Sluit 8 dezer.

Het Tweedeks Barkschip de *Goede Vriend*, Kap. C. Zaal, — Adres bij Degenhardt & Kohnen, — Sluit 8 dezer.

Het gekoepd Tweedeks Fregatschip de *Jonge Willem*, Kap. G. van Medevoort, — Adres bij D. J. van Bommel.

Het gekoepd Tweedeks Fregatschip *Maria Floerke*, Kap. K. B. de Weerd, — Adres bij Gebroeders Reijns.

Het gekoepd Kofschip *Mimosa*, Kap. J. J. Kien, Adres bij J. L. Gebles.

Ter Drukkerij van FUCHS & CAMPE.